Η Ερμιόνη κατοικήθηκε τουλάχιστον από την πρώτη εποχή του Χαλκού (από το 2.800 π.Χ.). Η Ερμιόνη, όπως και η Ασίνη, μετείχε στον Τρωικό πόλεμο με τις δυνάμεις του Άργους, υπό τον Διομήδη. Και η Ερμιόνη, όπως και η Ασίνη, έγινε κάποια στιγμή αποικία Δρυόπων. Αλλά, ενώ η Ασίνη καταστράφηκε ολοκληρωτικά, η Ερμιόνη συνέχισε να κατοικείται ως τις μέρες μας.

Ο πληθυσμός της εκδωρίστηκε σιγά σιγά και η πόλη έγινε μέλος της αμφικτιονίας της Καλαυρίας (του Πόρου). Το κράτος της Ερμιόνης εκτεινόταν από τα Δίδυμα ως και την Ύδρα, τις Σπέτσες και τα μικρότερα γύρω νησιά. Η οικονομία του στηριζόταν στην αλιεία της πορφύρας. Γύρω στα 525 π.Χ., αριστοκράτες που έφευγαν από τη Σάμο του Πολυκράτη, αγόρασαν από την Ερμιόνη την Ύδρα κι εγκαταστάθηκαν εκεί.

Τον Ε' π.Χ. αιώνα, οι κάτοικοι της Ερμιόνης εντάχθηκαν στην Πελοποννησιακή συμμαχία υπό τους Σπαρτιάτες. Έμειναν πιστοί σύμμαχοι της Σπάρτης μέχρι τέλους. Γύρω στα 465 π.Χ., δέχτηκαν φυγάδες από την κατεστραμμένη από τους Αργείους, Τίρυνθα, και τους παραχώρησαν γη, τον οικισμό Αλιείς (σημερινό Πόρτο Χέλι).

Το κράτος πέρασε στην κατοχή του Φιλίππου Β' των Μακεδόνων (μετά το 38 π.Χ.), δέχτηκε τη μερίδα του από τα δεινά που προκάλεσαν οι πόλεμοι των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου και (229 ή 227 π.Χ.) εντάχθηκε στην Αχαϊκή Συμπολιτεία όπου παρέμεινε ως τη ρωμαϊκή κατάκτηση (με εξαίρεση ένα σύντομο διάστημα, κατά το οποίο βρέθηκε στο πλευρό του βασιλιά Κλεομένη της Σπάρτης).

Το τέλος της ακμής της συμπίπτει με τις επιδρομές των Γότθων, τον Δ' μ.Χ. αιώνα. Η περιοχή συνέχισε να κατοικείται. Σήμερα, έχει περίπου 3.000 κατοίκους και έχει εξελιχθεί σε κέντρο θερινών οικογενειακών διακοπών αλλά και παραγωγής ροδιών.

(Έθνος της Κυριακής, 2001 – 2002) (τελευταία επεξεργασία, 8.6.2011)